ADO DEN HAAG POST

INTERVIEW
ED BEEFTINK

PAUL VAN LITH
BEZIGE BIJ IN BEIJING

HERINNERINGEN AAN:
LAMBERT MAASSEN

14 JANUARI
NIEUWJAARSRECEPTIE

DECEMBER 2018

COLUMN

NIET AFBREKEN, MAAR VERSTERKEN

Sport ontleent haar magie voor een belangrijk deel aan historie. Het winnen van prijzen is één, maar mooie geschiedenisverhalen komen daar niet ver achteraan. Ajax dankt een deel van zowel identiteit als imago aan haar vele successen uit het verleden en (nu) aan het heden. Feyenoord kan daar ook op bogen. In iets mindere mate dankzij triomfen dan Ajax, maar aan De Kuip des te meer. Real Madrid maakte furore door als eerste de Europa Cup te winnen en vervolgens ook nog vijfmaal op rij. En door het imposante Estadio Santiago de Bernabéu. Barcelona dankt haar faam aan de beroemde doelman Ramallets, spelers als Kubala, Kocsis en later Johan Cruijff, Johan Neeskens en de vele Nederlandse en internationale sterren die zouden volgen.

En de laatste jaren dan onder anderen Messi c.s. die straalden en stralen in Camp Nou. Manchester United kreeg een magische klank, toen er iets triest gebeurde. De vliegramp bij München in 1958, waarbij een deel van haar sterrenensemble omkwam. De sympathie kreeg vervolgens gestalte door de wijze waarop Manchester United de catastrofe sportief te boven kwam. Enkele overlevenden zoals onder anderen Bobby Charlton en Harry Gregg boekten na hun herstel successen omringd door nieuwe sterren zoals George Best. West Ham United, nooit een hoogvlieger in het Engelse voetbal, geniet toch wereldwijde sympathie vanwege de sterren van weleer zoals Bobby Moore, Geoffrey Hurst en Martin Peters als sterren van de Engelse WK-ploeg van 1966 en later Trevor Brooking door diens elegante voetbalstijl.

En zo zijn er vele clubs die in de voetbalwereld kunnen rekenen op een warme plek van de doorsnee voetballiefhebber. In ons land kunnen clubs als Sparta en sinds de jaren negentig Heerenveen bogen op een sympathiek imago op basis van het verleden. ADO Den Haag – zo chauvinistisch wil ik wel zijn – bezit ook een mooie historie. Weliswaar met weinig prijzen, maar wel vele boeiende verhalen. Er zijn voorbeelden genoeg van geslaagde voorbeelden van vermarkte sporthistorie. Een museum maakt daar naar mijn mening ook deel van uit. En diverse clubmensen zijn ook trots op zo'n gebied. Van tijd tot tijd hebben zij strijd te leveren tegen impulsen, die de dierbare historie aantasten. Er bereiken mij signalen, dat het ADO Den Haag Museum ter discussie staat. Dat die ruimte in het stadion een andere commerciële bestemming zou moeten krijgen.

Nu ben ik persoonlijk van mening dat er binnen de club toch soms de neiging bestaat historische elementen, waarop clubtrots eerder op zijn plaats is, te devalueren. Neem gewoon de ADO Den Haag Post. Daarover verschenen in mei berichten, dat zij zou verdwijnen. Van de wijze waarop het clubblad de laatste jaren verscheen en daaraan inhoud werd gegeven kon ik mij heel goed voor stellen dat de vraag rees waartoe het nog diende. Jammer, dat daaraan geen overleg met clubmensen vooraf ging, maar dat er mensen aan de bel moesten trekken en het blad nieuw leven inbliesen door een andere aanpak met behoud van de kernwaarde.

En dat zou ook zo moeten met het ADO Den Haag Museum dat pas sinds 2015 bestaat en waarvoor vele jaren is gestreden door onder anderen Karel Jansen en Jan Lobel. Daarom is mijn advies en waarschuwing: laat het museum intact, communiceer er niet in het geheim in kleine kring over, maar op een breed vlak met clubmensen als er per se iets anders moet gebeuren. Breek het niet af. Dat zou een slecht voornemen zijn voor het nieuwe jaar.

FRANS LEERMAKERS

INTERVIEW

ED BEEFTINK: AFSCHEID ALS CLUBARTS NA 41 JAAR: 'HET WAS EEN PRACHTIGE PERIODE, IN ALLE FACETTEN'

Op 12 augustus liep een tijdperk van 41 jaar ten einde. ADO Den Haag-Emmen was die dag, dat Ed Beeftink voor de laatste keer bij de geelgroenen als clubarts op de bank zat. Een tijdperk, dat op 12 augustus 1977 begon bij FC Den Haag-Feyenoord, de wedstrijd waarin Aad Mansveld debuteerde bij de Rotterdammers. Een turbulent tijdperk van ruim vier decennia, waarin Ed Beeftink met de club momenten van voor- en tegenspoed beleefde, maar zelf zijn werk vooral onverstoorbaar, met hart, ziel en genoegen bleef doen. Een clubarts, die met spelers en technische staf altijd een zeer goede band had en door hen ook hooglijk werd gewaardeerd.

Enerzijds, In stilte ging hij eigenlijk, anderzijds ging het afscheid toch niet onopgemerkt aan Ed Beeftink voorbij. Het was een vaarwel in kleine kring met een etentje en een mystery guest in de persoon van Jan Vioen, zijn confrater die Willem II liefst 42 jaar diende. Een record in het Nederlandse betaalde voetbal. En Ed Beeftink was juist op weg dat record te verbeteren. Twee jaar langer in functie blijven bij ADO Den Haag en hij zou recordhouder zijn. Heel nuchter reageert de persoon in kwestie hierop: 'Nee, dat record hield mij niet zo bezig, ik was niet op jacht, stond daar nooit bij stil. Het is dat jullie mij daar af en toe op wezen, maar verder deed het mij niet zo veel. En nu vond ik het tijd om het stokje definitief over te dragen aan Bas Bulder, mijn opvolger. Hij loopt al een tijdje mee. Ik vond, dat hij geen Joop Zoetemelk onder de clubartsen moest worden. In feite is mijn opvolging mooi gegaan, zo geruisloos en naadloos mogelijk. Zoals ik dat graag had gezien.'
'Trouwens, heel toevallig was ik er met ADO Den Haag bij toen Jan Vioen afscheid nam bij Willem II. Dat was na Willem II-ADO Den Haag op 10 mei 2015. Hij werd na afloop in een Romeinse strijdwagen het stadion rondgereden, getrokken door de spelers van Willem II. Prachtig gezicht. Ja, 42 jaar clubarts en dan ook nog tegelijk een tijdje voorzitter geweest…' En jijzelf na 41 jaar stilletjes afscheid nemen met een etentje in intiem gezelschap. 'Ja, zo wilde ik het ook, zo was het goed'.

De op 6 december 1951 in Enkhuizen geboren Ed Beeftink verhuisde met zijn ouders vijf jaar later naar Oegstgeest. Daar ging hij voetballen zoals hij glimlachend zegt bij 'Ajax'. Bij ASC wel te verstaan, dat staat voor 'Ajax De Sportman Combinatie'. 'Dat heb ik tot mijn twaalfde, dertiende gedaan. Ik had geen aanleg om een goede voetballer te worden. Andere sporten? Nee, ik ben in een band gaan spelen. Als gitarist. Veel popmuziek!', klinkt het verrassend.

STAGE BIJ SLAGER

Eenmaal afgestudeerd wilde hij huisarts worden. Zijn stage liep Ed Beeftink bij dokter Dolf Slager, toenmalig clubarts van FC Den Haag. 'Een mooie man. Hij liet je veel doen. En vroeg mij af en toe mee te gaan naar FC Den Haag. Inderdaad, Dolf Slager, The Flying Doctor. Hij was in zijn vrije tijd voorzitter van de Rotterdamsche Aero Club, bezat zelf een vliegtuigje en vloog er soms mee naar verre uitwedstrijden. Zelf ben ik een keer mee geweest naar Maastricht, uit tegen MVV dus. Landen op vliegveld Beek zoals dat toen nog heette. Heel bijzonder! Zo ben ik er eigenlijk ingerold bij FC Den Haag.'
'Mijn officiële debuut – als je het zo wilt noemen – was inderdaad bij FC Den Haag-Feyenoord. Een buitengewoon beladen wedstrijd, want Aad Mansveld maakte uitgerekend in het Zuiderpark zijn competitiedebuut voor Feyenoord. FC Den Haag won met 2-1, op de tribunes was het rumoerig.' Hoewel Ed Beeftink het zelf niet aanroert, hij moest toen

meer bijstand verlenen aan gewond geraakte toeschouwers dan aan spelers. Van dat seizoen herinnert hij zich nog een wedstrijd voor de Intertoto, uit tegen Olympique Marseille. De spelers van FC Den Haag hadden in een jolige bui toenmalig interim-manager Fred van Hal in het zwembad gegooid. 'Inderdaad, het eerste wat je zag toen hij boven kwam drijven was zijn sigaar, nog stevig geklemd in de mond. Dat er nog bankbiljetten uit zijn portefeuille in het water dreven, dat weet ik niet meer. Maar ja, hij kon zijn pak niet meer aan en het was wel het enige dat hij bij zich had. Hij wilde desnoods in een trainingspak naar het diner met het bestuur van Olympique. Ik zei, dat hij dat niet kon maken. Ik had een extra pak bij me, dus dat kon hij voor die gelegenheid wel aan. Was maar goed ook, want die bestuursleden van Olympique waren mannen in hele dure chique pakken en donkere brillen op. Ik had niet de indruk, dat deze mensen – zeg maar – van onze wereld waren.'

Spelers, die ouder waren

Pas 26 jaar was Ed Beeftink toen hij in het Zuiderpark begon. 'Inderdaad, er waren heel wat spelers, die ouder waren dan ik. Zoals Lex Schoenmaker, Oeki Hoekema, Joop Korevaar. Simon van Vliet was zo'n beetje van mijn leeftijd. Maar ja, er was nog wel een probleem. Ik moest nog in militaire dienst. Maar dat werd heel praktisch opgelost. Ik kon mijn opleiding doen in Den Haag. Tot een uur 's middags, daarna kon ik assisteren in de praktijk van dokter Slager en clubarts zijn bij FC Den Haag.'

Ruim veertig jaar ADO (FC) Den Haag. Turbulentie op aarde dus. Ed Beeftink lacht, reageert relativerend: 'Ach, er waren tijden dat je hoorde en las, dat de club op omvallen stond. Ik heb er altijd steevast in geloofd, dat zo'n club niet zo maar failliet gaat. Vanwege de maatschappelijke betekenis, die de club voor de stad en de omgeving heeft. Er komt altijd wel een oplossing voor het probleem. En dat is in de tijd, dat ik er actief was als clubarts steeds zo gegaan. En ik denk, dat dit in de toekomst eventueel ook wel zo zal zijn.'

Sportgeneeskunde

Sportgeneeskunde ontwikkelde zich inmiddels tot een specialisme. Dat was, toen Ed Beeftink als clubarts begon, beslist niet zo. 'Dat klopt. Er waren destijds wel applicatiecursussen cardiologie en orthopedie onder leiding van dokter Mosterd van de KNVB. Daar is in de loop der jaren veel meer bij gekomen. Veel meer aandacht voor fysiologie, inspanningsfysiologie. En inderdaad ik was ook betrokken bij de oprichting van de Club van Clubartsen en Consulenten (CCC). De clubarts van FC Twente, Vierhout, was de initiatiefnemer en ik zat met hem in het bestuur van CCC. Alle clubartsen in het betaalde voetbal zijn er in principe lid van. Wij wisselen ervaringen uit, organiseren congressen op een heel breed gebied van de sportgeneeskunde. Die club leverde echt een bijdrage aan meer erkenning en verbetering van de sportgeneeskunde. En er kwam een certificering arts betaald voetbal.'

Beeftink & Bobbie

Psychologische doping

Doping? Beeftink lacht: 'Ik heb alleen aan psychologische doping gedaan. Henk van Leeuwen voelde zich een keer uit tegen SVV destijds niet erg sterk. Dat meldde hij mij en vroeg of daarvoor iets was. Ik heb iets onschuldigs gegeven. Hij dacht dat het pep was en ging met een sterker gevoel het veld in…'

Meevallen

Verruwing? 'Dat vind ik over het algemeen wel meevallen. Als het gebeurt gaat het vaak om een sliding, die te laat is ingezet. Professionele overtredingen – wat je er ook onder verstaat – zijn er altijd geweest en zullen er ook wel blijven. Maar in de loop der jaren zijn de sanctiemogelijkheden van de scheidsrechter uitgebreid, waardoor spelers steeds minder wegkwamen met overtredingen.

En nu met de VAR komen overtredingen nog meer onder een vergrootglas te liggen. Op zich dragen al die maatregelen bij tot een betere aanpak van spelers die over de rand van het toelaatbare gaan. Een moment waarop ik mij echt bezorgd maakte was, toen Edwin Purvis tijdens een wedstrijd zijn tong had ingeslikt. Dan moet je echt snel handelen. Het liep goed af, maar ik maakte mij toch een moment grote zorgen.'

Serieus nemen

Komedie, blessures voorwenden om tijd te winnen of tegenstander uit het ritme te halen. Doet een verzorger of een clubarts daaraan mee? 'Weet wel, dat je je in dergelijke situaties in een aparte setting bevindt. Je weet niet vooraf wat komedie of werkelijkheid is. Je moet in principe alles bij voorbaat serieus nemen en geloofwaardig zijn. Daarom is het nooit een kwestie van een rol meespelen, maar uit principe je werk serieus nemen en doen.'

Hoogtepunten

Terugkijkend op 41 jaar clubarts zijn van ADO (FC) Den Haag zegt Ed Beeftink: 'Het was een prachtige periode, in alle facetten. Hoogtepunten? Die uitwedstrijd tegen FC Groningen voor de nacompetitie, waarin ADO Den Haag zich plaatste voor de Europa League (30 mei 2011, red.). Man, wat was dat spannend. Thuis gewonnen met 5-1, daar verloren wij in de reguliere speeltijd met dezelfde cijfers. Verlengen dus, met tien man omdat Piqué uit het veld was gestuurd. En toen die penalty's. Tim Matavz miste voor FC Groningen de beslissende strafschop. Wat er toen gebeurde was zo mooi voor ADO. Wat een ontlading, wat een vreugde, wat een enthousiasme. En wat een thuiskomst. Ook winnen bij Ajax was mooi. In 1986 in het Olympisch Stadion, waar Fons Groenendijk scoorde en voor het verkeerde vak stond te juichen. En de winst op Ajax in de ArenA, in 2010, was voor mij ook een hoogtepunt.'

Dieptepunten

'Dieptepunten? Dat was de bestorming van het veld tijdens ADO Den Haag-Vitesse en trainer Frans Adelaar werd bedreigd (19 november 2006, red.). Hij durfde de dug out niet uit, kon geen kant op. Het waren serieus angstige momenten. Echt vreselijk. En die wedstrijd FC Den Haag-Ajax op 1 maart 1987, die in de rust werd gestaakt na het ingrijpen van de ME op de Noordtribune werd gestaakt en waarbij gewonden vielen. Dat was een heus crisispunt.'
Ed Beeftink droeg ADO (FC) Den Haag ook uit op de vele lezingen die hij hield voor vooral studenten. 'Er zijn wel parallellen te trekken tussen het studentenleven en de hiërarchie in de kleedkamer van ADO Den Haag.'
Geen clubarts meer, de pensioenleeftijd bereikt? Wat nu? 'Ik was ook bedrijfsarts bij diverse ondernemingen. De meeste doe ik niet meer, wel blijf ik Aramco doen. Inderdaad, de oliemaatschappij. Ik heb ook wel eens perioden doorgebracht op booreilanden. Heel interessant, een gemeenschap op zich met mensen van diverse nationaliteiten. Maar wat ik verder ga doen? Ik ben net grootvader geworden. Ik woon tegen de duinen aan, vlak bij het strand. Daar kan ik met de hond naar toe.' En rondkijkend in de kamer, er staan genoeg boeken en CD's in de kast….

Ed Beeftink, toen hij net was aangetreden als clubarts van ADO Den Haag.

Ed Beeftink op de PensionADO-dag met (v.l.n.r.) Jan van den Oever, Theo Verlangen en Wim Looije.

Ed Beeftink ondersteunt de geblesseerde Karel Bouwens.

INTERVIEW

PAUL VAN LITH OVER ACHT MAANDEN WERKEN IN CHINA

PAUL MET DE CHINESE CUP

BEZIGE BIJ IN BEIJING

Sinds 31 maart ben ik in Beijing aan het werk bij Beijing Sinobo Guoan als Director Operations Youth Academy. Dit houdt in dat ik verantwoordelijk ben voor de gehele administratie en organisatie van de opleiding van Beijing Guoan. In het begin was mijn functie Director Administration maar dat dekte niet helemaal de lading en bovendien vond ik dat ik niet Director Administration kon zijn als ik geen Chinees kan lezen en schrijven. In mijn functie ben ik verantwoordelijk voor (toch) de administratie, de school, de teammanagers en het complex. In totaal werken er binnen de afdeling waar ik actief ben 13 mensen op full time basis.

Begin 2017 is Sinobo Group eigenaar geworden van Beijing Guoan en heeft Li Ming aangesteld aan CEO. Via mijn contact met hem ben ik met Beijing Sinobo Guoan in aanraking gekomen en is daar uiteindelijk een driejarig contract van gekomen. Toen ik begon was de opleiding net met de ontwikkeling begonnen en was uitgebreid met een O15 en O16 team buiten de al aanwezige O17, O19 en het reserve elftal. Verder waren er extra mensen aangenomen om de opleiding verder te ontwikkelen. Ik ben eerst begonnen om iedereen via dezelfde visie en structuur te laten werken en dat was en is best lastig. Maar wij maken daar goede progressie mee. Er waren bijna geen procedures en de elftallen werkten veelal zelfstandig zonder veel samenwerking. Ik ben begonnen met het uitwerken van functieomschrijvingen, een weekschema en een jaarplanning. Verder ben ik veel procedures gaan uitwerken zodat alles voor iedereen duidelijk wordt. Ik heb hierbij veel steun van Ren Haojian, die mij assisteert, perfect Engels spreekt en alles voor mij in het Chinees vertaalt. Alles leg ik vast in een "Guidebook" en inmiddels bestaat dit boekwerk uit bijna 200 pagina's in Engels en Chinees. Het is de leidraad hoe we in de opleiding willen werken. Gelukkig is er sinds half mei ook een Hoofd Opleiding bijgekomen in de persoon van Patrick Ladru. Patrick Ladru is verantwoordelijk voor het technische gedeelte van de opleiding. We hebben, in samenwerking met Li Ming en Zhang Zhijun (het hoofd van de gehele opleiding), de missie, visie en doelstellingen verder uitgewerkt. Daar is een doelstelling uitgekomen hetgeen inhoud dat Beijing Sinobo Guoan binnen 10 jaar de beste opleiding van China moet worden en kan concurreren met Europese opleidingen. Een mooie doelstelling hetgeen de uitdaging alleen maar groter maakt. Beijing Sinobo Guoan is een erg warme club waarbij mijn collega's me aan alle kanten helpen om samen de doelstellingen te halen. Ik voel me inmiddels erg thuis bij de club.

Stappen

Inmiddels maken we goede stappen met de opleiding. Echter, we moeten van ver komen en veel inhalen om de doelstelling te bereiken. De opleiding van Beijing Sinobo Guoan traint bij het Paralympisch Centrum in Beijing waar de Paralympische Spelen van 2008 zijn gehouden. De wedstrijden van de jeugd worden gespeeld op een complex dat op 45 minuten rijden ligt en het reserveteam speelt zijn thuiswedstrijden weer aan de andere kant van Beijing. Hierdoor is het niet mogelijk om veel betrokkenheid met elkaar te krijgen. Daarom hebben we dit voor het seizoen 2019 gewijzigd. Alle wedstrijden en trainingen worden gehouden en gespeeld op het Paralympisch Centrum. Op dit complex hebben we de beschikking over 3 grasvelden en 1,5 kunstgrasveld hetgeen voldoende is op dit moment. De club is in gesprek om in Beijing een nieuw (eigen) complex aan te leggen. Het vinden van een geschikte plek is erg lastig in Beijing, maar ik ben er zeker van dat het gaat lukken. Het hebben van een eigen complex is wel essentieel om de doelstellingen van de club te halen. Op het huidige complex hebben we een aantal wijzigingen aangebracht die bij de opleiding van ADO Den Haag vrij normaal zijn. Zoals kleedkamers, verlichting op het trainingsveld en het kunstgrasveld. Verder zijn we bezig met een camera-systeem, sportscode voor de videoanalyse en zijn we een softwaresysteem aan het implementeren. Dit moet allemaal per 1 maart gerealiseerd zijn.

Mijn werk verricht ik meestal op het stadion en anders op het Paralympisch Centrum. Hier hebben we echter geen volwaardige kantoorruimte en maken we gebruik van de enkele omgebouwde hotelkamers. Geen ideale situatie, dus zijn we bezig om een bestaand gebouw op het complex om te bouwen tot kantoorruimte. Zodoende kunnen wij allemaal bij elkaar werken hetgeen de effectiviteit en productiviteit verbetert. Dit gebouw moet ook op 1 maart klaar zijn.

Onze oudere spelers wonen allemaal intern op het Paralympisch Centrum en dat is soms best lastig voor hen. Ze zijn veelal op zichzelf aangewezen. Om hen meer te helpen hebben we de rol van de teammanagers uitgebreid en meer teammanagers aangenomen zodat de spelers op sociaal gebied en bij studie beter kunnen worden begeleid. Ook hebben we meer recreatieactiviteiten gepland en breiden de opleiding uit met een wasafdeling zodat de spelers hun spullen niet zelf meer hoeven te wassen. Ook deze wasafdeling moet op 1 maart 2019 zijn gerealiseerd.
We houden voor alles een datum van 1 maart 2019 aan omdat onze teams dan weer terugkeren op het Paralympisch Centrum na trainingskampen en toernooien. Vanwege het weer is het niet mogelijk om goed te trainen in Beijing en daarom vertrokken onze teams begin december naar Kunming in Zuid-West China waar het in de winter 15 tot 20 graden is. Met een korte vakantie rond oud- en nieuw blijven onze spelers daar tot eind januari tot het Chinees Nieuwjaar (Lentefestival) begint. Na het Lentefestival hebben ons reserveteam en O19 elftal nog een trainingskamp in Spanje en gaan de andere teams naar Kunming terug of naar Japan. Rond 1 maart gaan onze teams dan weer trainen op het Paralympisch complex en rond 1 april start de competitie.

Scouting

Sinds augustus is de opleiding uitgebreid met een O12, O13 en O14 team. Verder zijn er plannen om in 2019 of 2020 de opleiding verder uit te breiden met een O8, O9, O10 en O11 elftal. Om spelers voor deze elftallen te vinden zijn we gestart met een scoutingafdeling. Deze bestond nog niet en werden de elftallen gevuld via open dagen. Dat we hierdoor talent misliepen is duidelijk en daarom moeten

Foto met Chinese cup met vlnr Wei Kexing (Head of Scouting), Zhang Zhijun (Head of Academy) en Li Ming (CEO)

we qua niveau van onze teams nog wat stappen maken. De scoutingafdeling is daar erg belangrijk voor. Om scouts te werven hebben we 40 kandidaten geselecteerd die op een advertentie hadden gereageerd. Voor die kandidaten hebben we een scoutingscursus geregeld met daarbij een theorie- en een praktijkgedeelte. Leuk om te vermelden is dat ADO Den Haag heeft geholpen hierbij in de personen van Roger Huygen en Michel Schouten die als scouts aan de jeugdopleiding van ADO Den Haag zijn verbonden en onze kandidaatscouts hebben begeleid tijdens deze cursus en hebben geholpen een selectie te maken. Scouten in Beijing is niet eenvoudig. Er zijn weinig velden en clubs en de afstanden (en vooral het verkeer is druk) zijn groot waardoor scouts niet veel wedstrijden per dag kunnen bekijken. Desondanks hebben we er alle vertrouwen in dat door deze nieuwe stappen het niveau van onze spelers omhoog gaat en ons dichter bij de doelstelling brengt.

School

Om speler bij Beijing Sinobo Guoan te kunnen zijn moeten spelers onder de 16 jaar geregistreerd zijn bij een school in Beijing. In praktijk houdt dit in dat we alleen maar spelers uit Beijing in onze opleiding kunnen opnemen omdat je niet geregistreerd kunt worden op een school in Beijing als je niet uit Beijing komt. Verder stopte de school voor onze spelers rond hun 15/16 jaar als ze klaar waren met Junior Highschool. Andere grote Chinese clubs hebben een eigen school of werken goed samen met een school waardoor ze wel goede spelers van onder 16 uit heel China kunnen halen. Om deze situatie te veranderen voor onze spelers en scouting zijn we bezig om ons schoolprogramma te verbeteren zodat onze spelers goede toekomstkansen hebben. Voor de nieuwe O12, O13 en O14 hebben we een samenwerking met een Junior Highschool alwaar onze spelers wonen en les hebben en voor de oudere spelers zijn we gestart met Engelse lessen en andere cursussen zodat dit hun kansen op de arbeidsmarkt vergroot als ze geen profvoetballer worden. Het doel is om een eigen school (of samenwerking) te hebben met een aangepast sportprogramma zodat we onze spelers kunnen opleiden totdat ze Senior Highschool hebben gedaan en ze de volgende stap kunnen maken in hun leven als ze bij ons geen profvoetballer kunnen worden. Bovendien kunnen we dan ook spelers van alle leeftijden scouten,zodat het niveau van de opleiding beter wordt. Op dit gebied is er nog een lange weg te gaan omdat dit in China heel anders geregeld is. Veranderingen gaan moeilijker dan in Nederland maar ik heb er vertrouwen in dat dit ook gaat lukken.

Eerste elftal

Waar de opleiding nog volop in ontwikkeling is, is het eerste elftal een van de toonaangevende teams in de Chinese Super League (CSL). Het afgelopen seizoen, dat net is afgelopen, is Beijing Guoan vierde geworden in de competitie na lange tijd aan kop te hebben gestaan. Op 30 november won Beijing Guoan wel de Chinese beker. Een belangrijke prijs want hiermee heeft Beijing Sinobo Guoan een plek in de poulefase van de Asian Champions League afgedwongen. Thuiswedstrijden speelt Beijing Sinobo Guoan in het Workers Stadium in Beijing, dat plaats biedt aan 55.000 toeschouwers. Bij alle wedstrijden is het stadion goed gevuld en bij de topwedstrijden meestal uitverkocht.

Leven in China

De eerste weken heb ik in een hotel gewoond vlakbij het Workers Stadium. Sinds half april zit ik een mooi appartement, dat ik vond in het centrum van Beijing. Dat centrum is erg leuk, het wonen hier bevalt me goed. De cultuur in China is anders dan in Nederland en dat is soms even aanpassen. Dat gaat overigens prima. De taal is wel erg lastig, zonder tolk is het niet te doen. Ik heb inmiddels wel Chinese les, verder dan wat zinnen spreken kom ik helaas nog niet. Binnen Beijing heb ik voldoende aanspraak. Er werken enkele Nederlanders bij Beijing Guoan en verder ben ik lid van de Nederlandse Vereniging in Peking waardoor ik ook landgenoten ontmoet.

INTERVIEW IN BEIJING

Diner met Romeo Castelen, Jason Vermeer (techniektrainer) en zijn vader

Op dinsdag is er altijd klaverjasavond hetgeen leuk is. Ook heb ik Chinese vrienden die mij steeds meer introduceren in het Chinese leven en de Chinese (eet)cultuur. Mijn familie is inmiddels in Beijing langs geweest en de ook bij ADO Den Haag bekende Michel Schouten, Romeo Castelen en Melissa Frieser hebben Beijing bezocht. Vanaf april staat er weer een aantal bezoeken van vrienden en familie op het programma. Dat is erg prettig, want hoewel het leven me in Beijing erg bevalt mis je bepaalde dingen in Nederland wel. Dat weegt overigens niet op tegen de mooie ervaring die ik hier mag meemaken.

ADO Den Haag

Ik heb 20 jaar bij ADO Den Haag mogen werken. De club zit in mijn hart. Vanuit China volg (en kijk ik voor zover mogelijk) de wedstrijden van het eerste elftal en de jeugd. Voor mij is het prettig dat Yuning Zhang nu bij ADO Den Haag speelt want daardoor is er veel meer aandacht voor ADO Den Haag in China en worden de wedstrijden van het eerste live uitgezonden via de grootste voetbalapp van China. Verder speelt de zoon van Li Ming bij de opleiding en praten we daardoor ook over ADO Den Haag. Ik heb nog regelmatig contact met diverse mensen van ADO Den Haag. Dat is erg leuk want ik voel me nog steeds erg betrokken bij de club.

MEDEDELINGEN

NIEUWJAARSRECEPTIE

De **Nieuwjaarsreceptie** vindt plaats op maandag 14 januari van 17.00 tot 20:00 uur. Plaats van handeling is het Cars Jeans Stadion.

De selectie van het eerste profelftal gaat op trainingskamp. Van 5 tot en met 12 januari verblijven de mannen van trainer Fons Groenendijk in het Turkse Belek. ADO Den Haag speelt aan de Turkse Riviera oefenduels met Trabzonspor (8 januari) en Basaksehir (11 januari), de huidige club van oud-lid Eljero Elia.

Ilham Abali, Jasmijn de Groot en Liz Rijsbergen waren gekozen voor de voorlopige selectie van de Oranje-meiden onder 17. Uiteindelijk drong alleen **Ilham Abali** door tot de definitieve selectie en maakte deel uit van het Oranje dat op 12 december in Duisburg speelde tegen de Duitse leeftijdgenoten. Oranje won 2-0. Proficiat Ilham, kop op Jasmijn en Liz. Volgende keer beter.

ADO Den Haag onder 17, 14 en 13 plaatsten zich voor de kampioenspoule van de voorjaarscompetitie. Onze felicitaties!

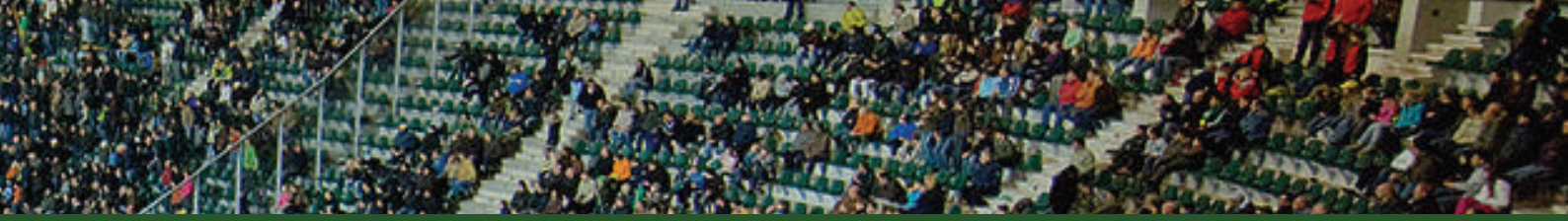
ADO onder 19 lukte het net niet zich te plaatsen voor de kampioenspoule in het voorjaar. Bij winst in de laatste wedstrijd bij AZ zou dit wel het geval zijn geweest. Echter, het werd 1-1… Jammer, dat de opmars na het zeer matige begin van de competitie niet is beloond.

Ook goed nieuws van het vrouwenfront. **ADO Den Haag** vrouwen kwalificeerden zich voor de play-offs om het nationale kampioenschap. De **meiden onder 14** plaatsten zich voor de kampioenspoule, die na de jaarwisseling van start gaat. Ook hier onze felicitaties.

Ruud Schutte ontbrak tijdens het ledenraad, omdat hij bij het golfen zijn heup had gebroken. Wij wensen hem alle sterkte toe en een voorspoedig herstel.

Cok Tangel is hersteld van een knieoperatie. Hij werd al gesignaleerd op krukken, maar inmiddels heeft zich van 'Kruk' opgewerkt tot 'Crack' en bezocht hij al het informele ledenberaad op 26 november.

De organisatie van de jaarlijkse **PensionADO-dag** hebben een 'Save the Date' gestuurd. Het golf- en gezelligheidsfestijn vindt in het nieuwe jaar plaats op 14 juni. Plaats van handeling de traditie getrouw: Golfclub Ockenburgh.

Een positief bericht uit China. Een delegatie uit Den Haag (met onder wie directeur **Mattijs Manders** van de NV ADO Den Haag) toog met **wethouder Richard de Mos** op werkbezoek naar Beijing. Daar had onder meer een ontmoeting plaats met een vertegenwoordiging van grootaandeelhouder **United Vansen** plaats. Een van de uitkomsten van de bijeenkomst was het voornemen om het **Internationaal Jeugdtoernooi** van ADO Den Haag weer te gaan organiseren.

Jan-Hermen de Bruijn en **Frans Leermakers** gaan op zoek naar nieuwe bestuursleden voor de HFC ADO Den Haag. Dit is het resultaat van de oproep van interim-voorzitter Ward Swart tijdens het informele ledenberaad van de vereniging op 26 november.

Het tweede elftal van ADO Den Haag plaatste zich in allerlaatste instantie voor de kampioenscompetitie. Nadat de oefenwedstrijd bij NEC met 3-0 was gewonnen volgde er een bericht uit Rotterdam, dat Excelsior 2 had verloren van VVV/Helmond Sport 2. Daardoor kwam de ticket voor de kampioenspoule in het voorjaar toch in handen van de ploeg van trainer Virgilio Teixeira. In die competitie gaat worden gestreden op een mogelijke plek in de Derde Divisie. Heerlijke mazzel toch?

Ward Swart is inmiddels officieel toegetreden tot de Raad van Commissarissen van de NV ADO Den Haag. Deze functie combineren met het interim-voorzitterschap en de functie van secretaris van de vereniging is niet gewenst. Hij blijft overigens wel de functies aanhouden tot zijn opvolgers zijn gevonden en benoemd. Onze felicitaties voor Ward met zijn nieuwe functie en wij wensen hem alle succes en wijsheid toe.

OVERLIJDENSBERICHT

Vorige maand overleed op 89-jarige leeftijd onze oud-doelman **Piet Oostrum**. Elders in deze ADO Den Haag Post wordt nader ingegaan op zijn heengaan. Wij wensen zijn familie alle sterkte toe met het verwerken van het verdriet over het grote verlies.

Vlak voor het sluiten van de redactie kwam het droevige bericht over het overlijden van oud-verzorger **Govert de Kramer**. In de eerstvolgende ADO Den Haag Post wordt hierop nader ingegaan.

In memoriam

Piet Oostrum: The Gentleman from Wassenaar

Op 89-jarige leeftijd overleed in november oud-doelman Piet Oostrum. In zijn actieve voetballoopbaan diende hij twee clubs: SV Wassenaar en ADO. Piet Oostrum maakte naam bij het Wassenaar, dat in de jaren vijftig successen boekten en zelfs de tweede klasse bereikte. Toen in 1954 het betaald voetbal in Nederland werd ingevoerd verhuisde hij naar ADO. Daar zou hij met wisselend succes onder de lat staan tot hij in 1964 stopte en trainer werd. Hij diende diverse amateurclubs waaronder SV Die Haghe en de jeugd en amateurs van ADO (ADO 3).

Piet Oostrum tijdens ADO-Fortuna'54 (3-2) op 11-12-1960

Piet Oostrum stond bekend als een redelijke, gedegen doelman. Hij had geen spectaculaire stijl van keepen en maakte ook een nogal een nerveuze indruk, wat vooral was te zien aan de twinkelende vingers als de bal niet in de buurt was. Het hoogtepunt, dat Piet Oostrum meemaakte bij Wassenaar was het seizoen 1951-1952. Wassenaar werd kampioen van de derde klasse B, de lokale rivaal Blauw Zwart toonde zich de sterkte in de derde klasse A. De Wassenaarse clubs moesten in twee wedstrijden uitmaken wie een klasse hogerop mocht. De eerste ontmoeting vond plaats op Houtrust voor 20.000 toeschouwers. Blauw Zwart won met 3-2. In de return op Blauw Zwart was Wassenaar met 3-0 de sterkste. De derde wedstrijd kende het VUC-stadion aan de Schenkkade als strijdtoneel. Het werd 1-1 en een week later, weer op VUC, werd het 2-2. Toen bleek het doelsaldo voor Wassenaar goed voor promotie.

Bij ADO was Piet Oostrum de opvolger van Frans Kok, die in 1959 vanuit het Zuiderpark overstapte naar stadgenoot SHS. Echter, Oostrum kon niet echt duurzaam rekenen op een vaste plek onder de lat. Hij had concurrentie van onder anderen Joop Niezen, Wim Biere, Arie Bakker en de onlangs overleden Karel Stoker. Vanuit de jeugd diende Martin van Vianen zich nadrukkelijk aan. Hij zou uiteindelijk de grootste concurrent van Piet Oostrum worden en hem ook van de plek onder de lat verdringen. De rivaliteit onder de doellieden betekende ook, dat het tweede en het derde elftal (het hoogste amateurteam van ADO) destijds beschikten over goede doelmannen.
In 1964 zette Piet Oostrum een punt achter zijn actieve

ADO-DWSA (4-4) op 26-04-1959

ADO in seizoen 1961-1962 (uit tegen Ajax, 1-0)

voetballoopbaan. Voor ADO speelde hij 111 competitiewedstrijden en 12 bekerduels. In totaal stond hij rond de 150 wedstrijden onder de lat van de (toen nog) roodgroenen. Toen hij nog maar kort trainer was van Die Haghe werd Piet Oostrum enige tijd getroffen door plotseling opgekomen blindheid. Het gebeurde toen hij in zijn functie van trainer/verzorger bij een wedstrijd het veld inliep om een gebleste geraakte speler te helpen. Hij boog zich over de speler en meldde dat hij niet meer kon zien. Het duurde toch nog geruime tijd voordat hij het gezichtsvermogen terug had en zijn activiteiten als trainer kon voortzetten. Dat deed hij behalve voor Die Haghe ook voor onder meer de hoogste jeugd en het hoogste amateurteam van ADO.
Als persoon leerde de voetbalwereld Piet Oostrum kennen als een bescheiden en beschaafde man. Niet voor niets werd hij 'The Gentleman from Wassenaar' genoemd.

Wereldvent

'Een wereldvent!' Zo herinnert Arie Bakker hem. 'Er was een periode dat het ging om Martin van Vianen, Piet Oostrum en mij. En fijne tijd, wij trainden elkaar ondanks het feit, dat wij elkaars concurrenten waren. Piet was sterk in zeg maar op het horizontale vlak, Martin was uiteraard vooral door zijn lengte goed in de lucht. Wat ik mij ook nog goed voor de geest kan halen, is dat Piet en ik na trainingen altijd samen fietsend naar huis reden. Zo ging dat in die tijd. Hij reed mee tot aan de Waldorpstraat waar ik woonde en ging toen vervolgens verder naar Voorburg waar hij toen woonde.'

05-05-1957 ADO kampioen en promoveert naar Eredivisie met Piet Oostrum en George van Rosmalen.

Lambert Maassen

Herinneringen aan Lambert Maassen; De man het het Gouden Hoofd

'Een hoofd van goud' is het eerste wat bij René Pas opkomt als hij terugdenkt aan Lambert Maassen. 'Wat een ander met zijn voeten kon, kon Lambert met zijn hoofd', aldus de oud-speler van ADO over de op 5 mei vorig jaar op 76-jarige leeftijd overleden oud-ploeggenoot. Zij maakten deel uit van het ADO uit de midden jaren zestig, dat onder leiding van trainer Ernst Happel de status van staartploeg afwierp en zich tooide met die van structurele subtopper in de Eredivisie.

'Hoewel afkomstig uit Brabant liet Lambert zich nooit afbluffen. Hij dook altijd plotseling voor een tegenstander op. Hij maakte dankbaar en effectief gebruik van de voorzetten die ik gaf, panklaar op zijn hoofd', glundert Pas bij de gedachten aan toen, de periode van 1963 tot 1969. Pas raakt in extase bij de herinnering aan de soccer promotion tour die ADO in 1967 maakte door Amerika onder de naam San Francisco Golden Gate Gales. 'Wij speelden onder meer in het Astrodome in Houston tegen het Braziliaanse Bangu. Ik gaf de bal voor, Lambert dook de bal koppend langs Mazurkewics, de nationale doelman van Uruguay. Man, wat er toen gebeurde hadden wij nog nooit meegemaakt. Er gingen overal lichten aan en uit en op het scorebord flikkerde het woord GOAL, GOAL , GOAL op. Nu is het misschien de gewoonste zaak in de stadions, maar toen voor ons niet. Wij kregen er een kick van, wonnen met 4-2. En natuurlijk werd Lambert 'The Man with The Golden Head'.

Lambert Maassen, geboren op 21 september 1941 in Geldrop, begon zijn voetballoopbaan bij het Eindhovense DBS (Door Broederschap Sterk). Hij viel op en werd spoedig gevraagd over te stappen naar UNA uit Zeelst (gemeente Veldhoven). Ook daar excelleerde hij en stapte in 1961 over naar PSV, waar hij tienmaal zou uitkomen voor het

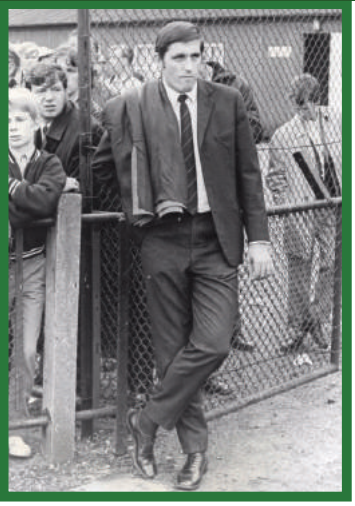
eerste elftal. Eigenlijk was hij vaste speler in het tweede elftal van de Eindhovense club. Daar viel hij dermate op, dat ADO interesse voor hem kreeg en met PSV tot een akkoord kwam over een transfer naar Den Haag. René Pas: 'ADO had destijds een uitstekende scouting. Zij had oog voor spelers die op niet op het hoogste niveau speelden, in het tweede elftal of vaak reserve waren, maar wel de potentie hadden om op het hoogste niveau te spelen en voor ADO een directe versterking zouden zijn.' Joop Jochems, spelend bij Velox, was behalve Lambert Maassen zo'n voorbeeld.

Landstitel met PSV

Voordat Lambert Maassen verhuisde naar Den Haag speelde hij nog mee in de laatste wedstrijd van PSV voor de competitie 1962-1963, thuis tegen Ajax met als inzet de landstitel. Het werd de wedstrijd van Lambert Maassen. Met de openingstreffer, twee assists en een schot waarbij Ajacied Piet Ouderland de bal in eigen doel werkte had Lambert Maassen een groot aandeel in de kampioenswedstrijd van PSV, die met 5-2 won. Gerard Slager, toenmalig secretaris van ADO herinnert nog, dat PSV Maassen alsnog wilde houden. 'Toch hield ADO voet bij stuk: er was al een akkoord en Maassen wilde eigenlijk ook liever naar Den Haag.'

Goed in Den Haag

Niet alleen sportief, maar ook sociaal gedijde Lambert Maassen goed in Den Haag. In de eerste vier oefenwedstrijden ter voorbereiding op de competitie 1963-1964 scoorde hij en in de eerste competitiewedstrijd op 25 augustus 1963 thuis tegen Volendam smaakte hij zelfs het genoegen het eerste doelpunt van het Eredivisieseizoen op zijn naam te brengen. Zijn gezin betrok een huis aan het Isabellaland in de toenmalige Haagse nieuwbouwwijk Mariahoeve. Ook Harrie Heijnen en Kees Aarts woonden daar, uitgerekend de veelal vaste vleugelspitsen van wie centrumspits Maassen de voorzetten kreeg waaruit hij vaak zou scoren. Vooral met het hoofd dus. En voorzitter Herman Choufoer, referendaris bij de PTT, bezorgde Maassen (toen

22-09-1968 Lambert Maassen, geblesseerd aan de kant, somber kijkend naar ADO-Feyenoord (2-3)

nog semiprof) een baan.

Beker

Zoals gemeld, ADO groeide van staartploeg uit tot subtopper, achter de toenmalige 'Grote Twee' Ajax en Feyenoord. De kern van de ploeg van trainer Ernst Happel bestond uit onder anderen Martin van Vianen en later Ton Thie en Hennie Ardesch, Theo van der Burch, Jan Villerius, Aad Mansveld, Harry Vos, Joop Jochems, Piet de Zoete, Jan van den Oever, Henk Houwaart en later Lex Schoenmaker en Dick Advocaat, René Pas, Harry Heijen en Kees Aarts. ADO was in die jaren ook een ware Cupfighter. In bekerwedstrijden kwam Lambert Maassen ook vaak tot scoren. Opmerkelijk was, dat hij in ontmoetingen met zijn oude club PSV meestal trefzeker was, met name in het Philips Sportpark zoals PSV's thuishaven toen werd aange duid. Daar vond op 23 mei 1968 ook de halve finale voor de KNVB-beker plaats tussen ADO en Go Ahead. Lambert Maassen was de maker van het enige doelpunt, waardoor ADO zich plaatste voor de finale tegen Ajax en voor het eerst de beker won. In die periode nodigde bondscoach Georg Kessler Lambert Maassen uit voor de selectie van het Nederlands Elftal. Echter, hoewel een aantal keren reserve kwam het nooit tot een debuut in Oranje.

Amerika

De mid-zestiger jaren was ook een periode, waarin ADO internationaal aan de weg timmerde. De subtoppositie in de Eredivisie leverde steeds een toegangskaart op voor de Intertotocompetitie. Lambert Maassen maakte ook deel uit van de ploeg die in 1967 zeven weken lang een promotietour maakte door de VS. Het winnen van de beker in 1968 verschafte ADO toegang tot de Europa Cup II. Lambert Maassen zou daarin slechts eenmaal acteren, in de uitwedstrijd tegen FC Köln. In de voorbereiding op het seizoen 1968-1969 liep hij een ernstige blessure op. Op 4 augustus 1968 scheurde hij tijdens ADO-Dynamo Kiev zijn kniebanden en was ruim twee maanden uitgeschakeld. Hij vierde zijn rentree in het tweede elftal in een thuiswedstrijd tegen de reserves van Willem II, dat met 14-1 werd geklopt.

Maassen was de grote animator en keek vol optimisme uit naar zijn rentree. Zodoende kon hij ook nog de Europa Cupreturn tegen FC Köln meepikken. Op 26 december1968 sloeg het noodlot weer toe. Tijdens ADO-Ajax liep hij opnieuw een kniebandletsel op en werd hij weer per brancard van het veld gedragen. Lambert Maassen zou nooit meer terugkeren op het veld...

Voortijdig einde

Het was een voortijdig einde van een mooie loopbaan, waarin hij voor ADO 145 competitiewedstrijden speelde en vijftigmaal scoorde. Hij speelde 18 bekerwedstrijden, 1 Europa Cupwedstrijd en 48 vriendschappelijke duels in de periode van 1963 tot 1969.

Terug naar Brabant

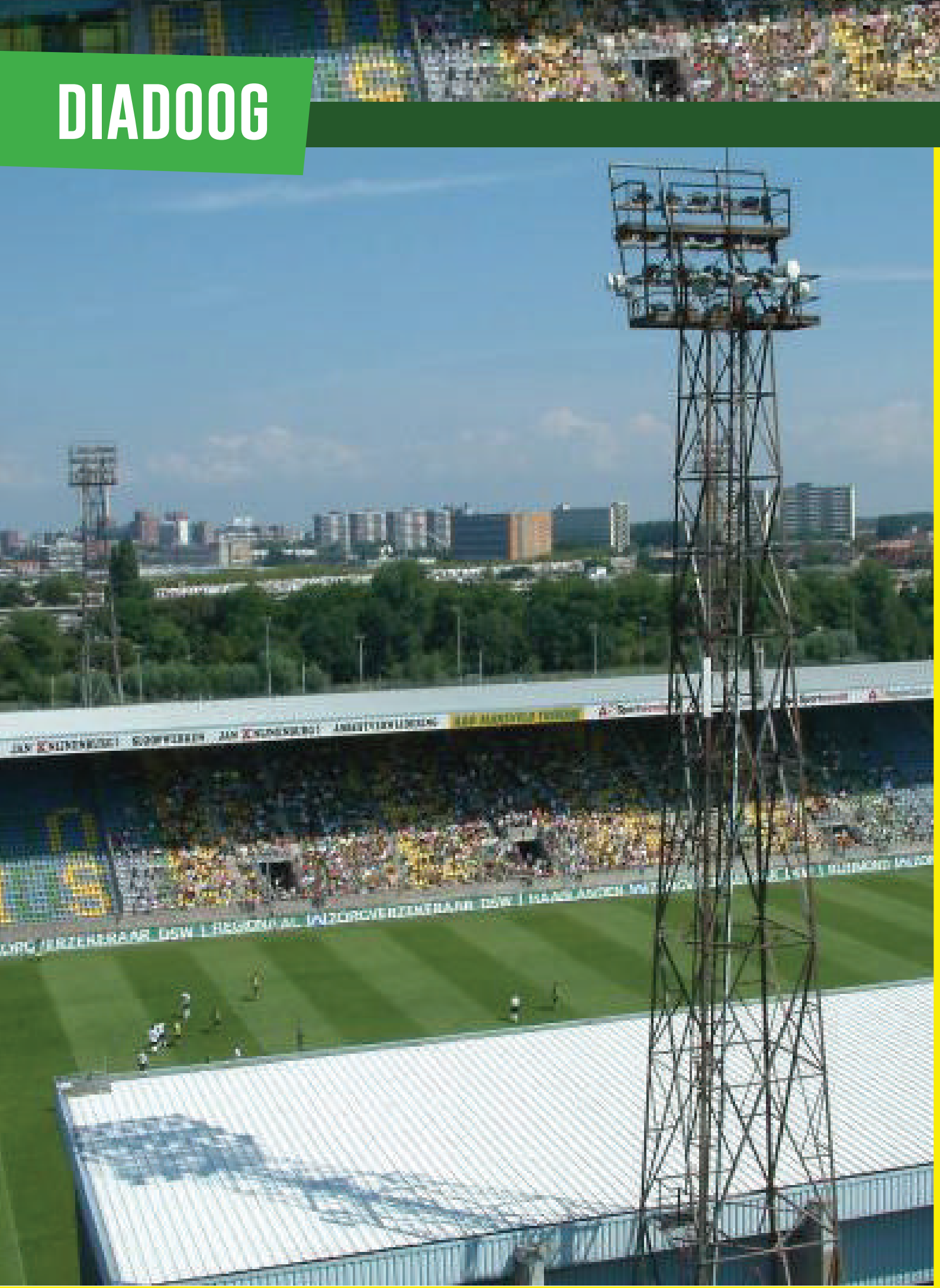
Hoewel hij na zijn voetballoopbaan terugkeerde naar Brabant bleef Lambert Maassen contact houden met zijn oude ploeggenoten uit Den Haag. Hij kwam ook regelmatig bij speciale gelegenheden en bijeenkomsten van de PensioenADO's over uit Brabant zolang het hem was gegeven. Toen dat niet meer kon bezochten oud-teamgenoten hem regelmatig in Brabant. Een bacteriële infectie zorgde ervoor, dat Lambert Maassen een been moest worden afgezet. Zijn gezondheid ging verder achteruit. Hoewel, op het moment dat zijn gezondheid stabiel leek overleed hij toch onverwacht, op 5 mei vorig jaar, 76 jaar oud. Zijn vrouw Mia, zijn dochters Ingrid en Sonja, hun echtgenoten en vijf kleinkinderen achterlatend. De Man met het Gouden Koppend voor zijn.

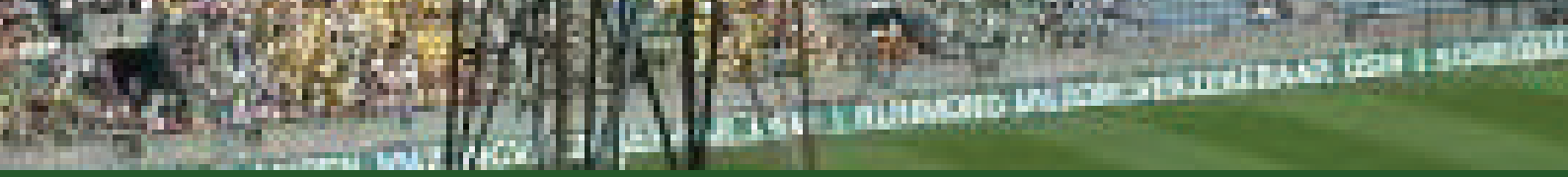
René Pas: 'Ik blijf hem herinneren als een goed mens, sociaal bewogen. Een grote imponerende vent, die in principe altijd op de achtergrond bleef. Uiteraard, behalve bij voorzetten van Harrie Heijnen, Kees Aarts en mij. Dan was hij vaak zijn tegenstander voor om meestal koppend te scoren'.

28-05-1967 ADO-Sunderland in VS met Lambert Maassen en Henk Houwaart

DIADOOG

Verlang jij nooit terug naar het Zuiderpark?

Naar het Zuiderpark? Nee, natuurlijk niet.

Was toch een heerlijke tijd?

O zeker, het Zuiderpark was unieke Haagse voetbalgeschiedenis.

Nou dan.

Maar daar hoef je toch niet naar terug te verlangen?

Tuurlek wel.

Tuurlek niet. Het Zuiderpark was eind vorige eeuw al passé.

Dus jij vindt het huidige stadion beter? Dat begrijp ik niet.

Hoef je ook niet te begrijpen. Als ik het zelf maar begrijp.

Want?

In deze tijd móét je als club een modern stadion hebben.

Was het Zuiderpark dat niet dan?

Nee, dat was misschien wel romantisch en gezellig...

Maar?

Maar door de tijd achterhaald en ten dode opgeschreven.

Dus als we daar nu nog zouden spelen...

Daar zouden we nu niet meer spelen.

Omdat?

Omdat geen enkele sponsor ook maar één euro stopt in vergane glorie.

Dus ze hebben het volgens jou goed gedaan door te verhuizen?

Zeker weten.

Maar het nieuwe stadion heeft nog nooit vol gezeten. Ja, met het WK hockey.

Daar gaat het niet om.

Waar gaat het dan wel om?

Dat je als club meegaat met je tijd.

Maar waarom zit het dan nooit vol?

Omdat er nog teveel mensen zijn zoals jij.

Hè?

Mensen zoals jij, die het verleden niet kunnen loslaten.

Ja geef mij de schuld.

Jou en anderen ja.

Hoezo dan?

Wat geweest is, is geweest. Romantiek heeft plaatsgemaakt voor realisme.

En?

En daar moet iedere Haagse voetballiefhebber mee leren leven. Juist nú toon je je een echte supporter als je de club steunt, door dik en dun.

Zeur toch niet man.

CRUIJFF IN ORANJE IN ZUIDERPARK

'VERGETEN' DEBUUTWEDSTRIJD

JOHAN CRUIJFFS EERSTE 90 MINUTEN IN NEDERLANDS ELFTAL WAREN IN HET ZUIDERPARK

Dat Johan Cruijff uiteindelijk Neerlands beste voetballer aller tijden zou worden was begin 1966 nog niet bekend. Wel dat zowel hij als ook Willy Dullens uitzonderlijke talenten zouden zijn.

Voor beiden was het Zuiderpark de plek waar ze debuteerden in het Nederlands elftal. En ook nog scoorden. Nu, meer dan 50 jaar later, is de oefenwedstrijd Nederland-Racing Strasbourg volledig vergeten. Ten onrechte, want op de bevroren grond van het Zuiderpark werd op 9 februari 1966 wel degelijk voetbalhistorie geschreven.

Niet lang na de met 2-1 verloren WK-kwalificatiewedstrijd in Zwitserland besloot Denis Neville zijn functie als bondscoach neer te leggen. In strijd met het wat conservatieve imago toonde de KNVB zich bij het zoeken naar een nieuwe man 'dapper'. Tot verrassing van bijna iedereen benoemde de bond de pas 33-jarige Georg Kessler tot de opvolger van de Britse trainer van Holland Sport, die Oranje 'erbij' deed. De in Duitsland opgeleide Kessler was op 1 september 1964 in dienst gekomen bij de KNVB en fungeerde in Zeist als coach van de jeugdploegen. Het was een prachtbaan, want zo ongeveer als eerste in ons land moet Kessler hebben gemerkt dat de status van Nederland als voetballand in de daaropvolgende jaren volledig zou gaan veranderen. Willy Dullens, Jan Mulder, Willy Brokamp, Rob Rensenbrink, Wim Suurbier, Willy van der Kuijlen, Barrie Hulshoff en natuurlijk Johan Cruijff. Zomaar een aantal namen in een schier eindeloze reeks van toptalenten die hij bij de jeugd tot zijn beschikking had en die allemaal op het punt stonden om door te breken. Of – zoals Dullens, Van der Kuijlen en Cruijff – dat al gedaan hadden.

De drie groeibriljanten werden in januari opgenomen in Kesslers eerste Oranje-selectie. In de aanloop naar de vriendschappelijke wedstrijd tegen West-Duitsland (23 maart 1966) hadden de nieuwe bondscoach en de almachtige secretaris-penningmeester Lo Brunt van de KNVB twee testwedstrijden gepland. Oorspronkelijk zou er gespeeld worden tegen Leeds United en tegen Bayern München, een ontmoeting die gepland stond in de Beierse hoofdstad. Uiteindelijk moesten door verschillende omstandigheden zowel Leeds als Bayern afzeggen, waardoor snel een alternatief programma diende te worden vastgesteld. Uiteindelijk werd besloten dat Oranje op 2 maart in het Olympisch Stadion zou sparren met Eintracht Frankfurt. Drie weken daarvoor zou het Franse Racing Strasbourg naar het Zuiderpark komen.

Eind januari was Nederland in de greep van een koufront. Een uitwedstrijd van ADO bij Heracles moest zelfs worden afgelast. Ook de Haagse grasmat was op woensdag 9 februari nog steeds bevroren. Maar ondanks het feit dat de ondergrond hier en daar zelfs nog wit was van de sneeuw, liet Kessler zich de eerste test van 'zijn voorlopigen' niet ontnemen. En ook scheidsrechter Lou van Ravens was maar al te graag leidsman van het voor deze gelegenheid in het rood gestoken Oranje-team. En zo kwamen de 9.500 Haagse belangstellenden dus niet voor niks naar het Zuiderpark.

Kort voor de aftrap was er nog wat verwarring in de kleedkamer, omdat Kessler het bericht ontving dat Coen Moulijn op het laatste moment als gevolg van droeve familieomstandigheden moest afzeggen. Op het verloop van de wedstrijd bleek het missen van Feyenoords unieke linksbuiten

uiteindelijk geen enkele invloed te hebben. In het ijskoude Zuiderpark bleken de spelers van de Franse 'nummer 9', Racing Strasbourg noch de intentie, noch de klasse te hebben om het 'rood-Oranje' moeilijk te maken. Zowel de Feyenoord-doelman Eddy Pieters Graafland (1e helft) als Sparta's keeper Pim Doesburg (2de helft) kregen vrijwel alleen maar te maken met wat terugspeelballen.
Dat die bijna 10.000 Hagenaars toch volop genoten lag vooral aan het spel van de twee jonge debutanten, Cruijff en de even getalenteerde Willy Dullens van Sittardia.

Uiteindelijk liep de score op tot 7-0; het ontluikende Ajax-talent Johan Cruijff had een hand in zes van de zeven treffers:
8' - vrije trap Cruijff. De bal bereikt het hoofd van Klaas Nuninga die vervolgens strandt op de vuisten van doelman Schuth. Moulijns vervanger Lambert Verdonk benut de rebound.
20' - een korte hoekschop van Sjaak Swart gaat naar Cruijff die Bennie Muller in stelling brengt.
51' - pass Miel Pijs naar Cruijff die Hauss en doelman Schuth passeert en scoort.
52' - Swart scoort na een pass van Dullens.
65' - vrije trap van Rinus Israel naar Cruijff die de bal van z'n hoofd op zijn voet laat vallen en vervolgens scoort.
80' - na een combinatie Nuninga-Verdonk voltooit Cruijff zijn hattrick.
85' - eindelijk scoort ook Willy Dullens. Hij maakt tot groot plezier van zijn medespelers 7-0 na een combinatie met Cruijff en een lange solo. Het Parool een dag later: "De andere veldspelers complimenteerden hem alsof hij de winnende treffer had gemaakt."

Cruijff realiseert zich na afloop dat de tegenstand van de Fransen wel heel matig is geweest. "DOS-Ajax was wel wat moeilijker", antwoord hij op en vraag van Volkskrant verslaggever Ben de Graaf (Ajax had een paar dagen eerder met 1-2 in Utrecht gewonnen). Limburger Dullens dacht vooral aan de 9.500 op de tribunes: "Ik had echt te doen met de toeschouwers. Wat was het koud".

De betrokkenheid van Cruijff bij zes van de zeven doelpunten was natuurlijk niemand ontgaan. Het Parool: "In dit trainingspartijtje hebben de nieuwelingen Johan Cruijff en Willy Dullens in alle opzichten met hun ploegmakkers kunnen meedraaien, maar dat de zuinig gebouwde Sittardenaar en de achttienjarige Amsterdammer rijke voetbaltalenten bezitten, was al een uitgemaakte zaak."
De Telegraaf noemde in een bovenkop "Cruyff en Dullens aanwinsten in de nationale voetbalselectie", Verslaggever Han Wielick schreef: "Met inzet van alle kracht, waaruit bleek dat spelers zoals Willy Dullens en Johan Cruyff regelrechte aanwinsten voor de nationale selectie zijn. Vooral de Ajacied speelde een uitstekende wedstrijd. Zijn opstelling en balbehandeling waren prima en de manier waarop hij driemaal (!) scoorde, verraadde zijn klasse".

Nog steeds was er in de pers dus geen duidelijkheid over de schrijfwijze van zijn naam. De Telegraaf heeft het over Cruyff, De Volkskrant over Cruijff. Pas jaren later zou er duidelijkheid komen als Nico Scheepmaker voor zijn boek " Hendrik Johannes Fenomeen" in de stukken van de Amsterdamse burgerlijke stand uitvogelt dat het Cruijff moet zijn. Met een 'lange ij'.

van DONDERDAG 10 FEBRUARI 1966

KESSLER:
„Taak goed uitgevoerd"

JOHAN CRUIJFF
...drie treffers...

efenpartner te zwak: 7-0

‘BIG BROTHER’ KEVIN KEIJ: “BEELDEN LIEGEN NIET”

Toen George Orwell in 1948 zijn futuristische dystopie ‘1984’ op papier zette, had hij nog geen flauw vermoeden dat anno 2018 elke actie, stap en beweging van voetballers nauwgezet zou worden vastgelegd, ontleed en geanalyseerd. Op De Aftrap ontgaat Kevin Keij als full-time Big Brother helemaal niets.

De founding father van de video-analyse bij ADO Den Haag is Marvin van der Valk, tegenwoordig het alziend oog voor de hoofdmacht. ‘Hij is daarmee begonnen, eerst bij de jeugd en daarna bij het eerste’, vertelt Kevin. Basis vormt het op video opnemen van alle wedstrijden, die met behulp van analysesoftware worden ontleed en teruggekoppeld als studiemateriaal. De waarde daarvan was snel bewezen. ‘Bij de nabespreking van een wedstrijd ben je niet meer afhankelijk van wat je zelf hebt kunnen zien, maar spreek je op basis van de feiten. De beelden liegen immers niet.’

Dat het gebruik van de video-analyse snel is gegroeid, is mede te danken aan de ontwikkeling van de technologie. In plaats van mannetjes langs de lijn met camera’s zijn zowel de velden op De Aftrap als het Cars Jeans Stadion voorzien van geautomatiseerde camerasystemen. ‘En waar je vroeger nog een video-apparaat of dvd-speler nodig had om de beelden terug te zien, kan dat tegenwoordig op elk mobiel apparaat.’

VERTAALSLAG

Leidend voor de output van de video-analisten zijn de wensen van de trainers. Dat het materiaal bijdraagt aan verbeteringen, lijdt geen twijfel. ‘De jongens onder 13 spelen voor het eerst met 11 tegen 11 in plaats van wedstrijden op een half veld’, geeft Kevin een voorbeeld. ‘De video-analyse heeft vorig seizoen enorm geholpen om de speelwijze op een groot veld snel onder de knie te krijgen.’

Omdat de profclubs hun eigen beelden vaak met elkaar delen, worden ook tegenstanders wel eens op de snijtafel gelegd. ‘Met behulp van de analyse wist onder 17 in het verleden eens makkelijk onder de druk van een tegenstander uit de voetballen en de kansen die deze bood te benutten, waardoor er met 6-0 werd gewonnen.’ Dat het delen van beelden zelden een probleem is, vindt Kevin logisch. ‘Uiteindelijk gaat het om opleiden en niet om het winnen. Dat geldt trouwens niet alleen voor spelers, maar net zo goed voor de trainers. Zij kunnen op dit gebied ook dingen leren, want analyseren hoort bij hun vak.’

GOED GEZIEN

Behalve de video-analyse wint het analyseren van alle data die wedstrijden opleveren snel terrein. Zo leerden de GPS-gegevens van een speler van het beloftenteam dat hij soms gemakzuchtig kon ogen, maar dat in de wedstrijd zeker niet was. 'Die GPS-gegevens hebben niet alleen betrekking op de afgelegde afstanden, maar ook op de geleverde intensiteit', geeft Kevin een kijkje achter de schermen. 'Daaruit blijkt bijvoorbeeld dat het verschil tussen het Nederlandse en Engelse voetbal niet zozeer zit in de afgelegde afstanden, maar in het feit dat daar veel meer wordt gesprint.'

Wat Kevin zelf heeft geleerd, is dat het Fingerspitzengefühl van trainers vaak goed werkt. 'In negen van de tien gevallen ziet de trainer het goed en bevestigen de data zijn gelijk. Dat maakt data-analyse overigens niet minder waardevol, want in topsport gaat het om details en elke procent winst telt daarbij.'

WEG OMHOOG WEER INGESLAGEN

Zwolle en Tilburg. In de uitwedstrijden bij PEC en Willem II. Daar vond de afgelopen maand het herstel plaats van ADO Den Haag. De zeges van 2-3 en 0-3 zorgden ervoor dat de club redelijk onbezorgd aan het nieuwe kalenderjaar kan beginnen.

Het is duidelijk dat ADO Den Haag al tijden niet in goede staat is om het 'spel te maken'. Het daaruit voortvloeiende reactievoetbal blijkt daardoor vooral effectief in uitwedstrijden. De afgelopen maand was daarvan een perfect voorbeeld.

24 NOVEMBER: PEC ZWOLLE-ADO DEN HAAG 2-3

Er waren in Zwolle slechts 45 minuten nodig om de lach weer terug te brengen op de gezichten van de Haagse voetbalfans. Na een eerste helft waarin werd bewezen dat PEC Zwolle een echte degradatiekandidaat is en waarin ook werd bewezen dat ADO's verdediging nog steeds tot de meest merkwaardige kapriolen in staat is, volgde ineens de misschien wel meest degelijke 45 minuten van dit seizoen. Met als hoogtepunt het feit dat ADO – als laatste van de 18 clubs in de Eredivisie – ook een treffer wist te produceren in het HAAGS KWARTIERTJE

Maar voordat er in Den Haag gelachen kon worden, moesten eerst nog enkele vreselijke gebeurtenissen uit de eerste helft worden verwerkt, een helft waarin ADO in de eerste 18 minuten tot twee keer toe op achterstand werd gezet. En dat beide treffers van PEC voorkomen hadden kunnen worden, is bepaald geen understatement.

Al na acht minuten kwam ADO Den Haag – dat speelde met rouwbanden in verband met het overlijden van oud-doelman Piet Oostrum – op achterstand, toen zowel doelman Robert Zwinkels en verdediger Nick Kuipers de bal misten na een scherp indraaiende hoekschop en Thomas Lam daardoor moeiteloos kon inkoppen. Traditiegetrouw had ADO bij corners van de tegenpartij wèl alle spelers in het eigen strafschopgebied teruggetrokken. Maar even traditiegetrouw werden de palen nièt beschermd, een opvatting die geregeld tegentreffers oplevert. Zoals eind november in Zwolle.

Tien minuten later werd de stand al weer rechtgetrokken, toen de gevaarlijke Becker in het strafschopgebied werd neergelegd en Abdenasser El Khayati via de vingertoppen van doelman Micky van der Hart raak schoot. In de periode van twee jaar die hij inmiddels voor ADO speelt, benutte in de Eredivisie alleen Marco van Ginkel (10) meer strafschoppen dan El Khayati.

Nog voordat ADO enig zelfvertrouwen kon putten uit de gelijkmaker, stond de ploeg al weer achter. Ditmaal omdat Leemans kon profiteren van een Comedy Capers-achtig misverstand tussen Aaron Meijers en Zwinkels.

Gelukkig voor ADO was PEC Zwolle op deze zaterdagavond gewoonweg niet goed genoeg om van ADO te winnen. Zeker omdat wederom de Hagenaars snel gelijk maakten. Opnieuw was El Khayati de doelpuntenmaker, dit keer na een goed passje van Melvyn Lorenzen die de voorkeur had gekregen boven Elson Hooi. Voor de aanvallende middenvelder was het z'n 10de treffer van het seizoen. Alleen Lex Rijnvis (1957 en 1958), Carol Schuurman (eveneens 1957 en 1958) alsmede 'Tsaar' Dmitry Bulykin (in 2010) maakten namens ADO eerder ooit minimaal 10 treffers in de eerste 13 wedstrijden van een Eredivisieseizoen.

In de 83ste minuut was El Khayati ook betrokken bij het winnende doelpunt, dit keer met een scherp genomen corner die – of all people – door Nick Kuipers werd ingekopt. Het was ADO's 75ste corner van het seizoen en de eerste, die een treffer opleverde. En dus ook nog eens in het Haags Kwartiertje.

Inclusief de drie goals in Zwolle heeft El Khayati in het eerste deel van het seizoen 2018-2019 een direct aandeel (goal of assist) in 13 van de 16 ADO Den Haag-treffers, die in de eerste 13 speelrondes werden gemaakt. Het is een statistiek die Fons Groenendijk grote zorgen moet bereiden. Maar het goede nieuws uit Zwolle overheerste. Danny Bakkers return was bevredigend, de Chinese spits Yuning Zhang debuteerde en toonde direct zijn klasse en volgens de berichten is ook een rentree van Ricardo Kishna niet meer ver weg. 'Hij heeft nog een paar stapjes nodig', had Groenendijk de vrijdag ervoor op de persconferentie verteld. 'Maar ik hoop dat hij misschien nog voor de winterstop inzetbaar is. Anders zeker erna.'

2 DECEMBER: AJAX-ADO DEN HAAG 5-1

Hoe droevig is het dat een ploeg die met 31 doelpogingen een nieuw seizoenrecord in de Eredivisie vestigt en die moeiteloos met 5-1 wint, ook nog eens meer overtredingen maakt dan de tegenstander. Het gebeurde begin december in de Johan Cruijff Arena. ADO mocht dan – met drie centrale verdedigers en maar twee spitsen – de tactiek hebben aangepast; geen moment verloren de Haagse spelers uit het oog dat er in komende wedstrijden tegen De Graafschap en Willem II op papier heel wat meer te halen zal zijn dan in Amsterdam. En dus bleef de licht geblesseerde El Khayati aan de kant en was het feit dat niemand tegen een gele kaart was opgelopen ook een soort overwinning. Sterker nog….. met zijn fraaie doeltreffende vrije trap in de 38ste minuut, bleek Meijers Ajax zelfs nog pijn te hebben gedaan. Voor het eerst in 834 minuten hadden de Amsterdammers in de eigen Johan Cruijff Arena weer eens een tegentreffer moeten incasseren. 'En daar zijn ze dan doodziek van', zei trainer Erik Ten Hag na afloop.

Afgezien van ADO's treffer hoefde Ajax-doelman André Onana in 90 minuten slechts twee schoten van Sheraldo Becker te pareren. Aan de andere kant was het spitsuur voor het doel van Robert Zwinkels, die vijf keer werd gepasseerd en zeven reddingen verrichte. Na afloop deed hij zijn verhaal bij Glenn Duijzer van Haaglanden Voetbal: 'Het klassenverschil was groot, misschien wel groter dan 5-1. Ze hadden er misschien wel tien kunnen maken. Wat moet ik er verder over zeggen. Als keeper was het een beetje van redding naar redding in deze wedstrijd. Ik heb veel op mijn tenen gestaan deze wedstrijd om het kort samen te vatten.'
Fons Groenendijk was even realistisch: 'We moeten ons nu richten op De Graafschap, dat is een wedstrijd waar wij de punten moeten pakken. Hier in Amsterdam is dat lastig. Dan moet alles meezitten en moet je een superdag hebben, die hadden we niet.'

8 DECEMBER: ADO DEN HAAG-DE GRAAFSCHAP 0-0

FOX-TV noemde het 'de slechtste Eredivisiewedstrijd in jaren'. Een prominente ADO'er had het over 'Geen inspiratie, geen stijl, geen vaste patronen, geen gezicht en geen hiërarchie'. En ADO-trainer Fons Groenendijk maakte een excuus naar de fans: 'Die hebben ons wel gesteund, maar wij komen niet tot acceptabel voetbal. Het is mijn verantwoordelijkheid, daar loop ik niet voor weg.'
Tegen De Graafschap zakte ADO al voor de zoveelste keer door de ondergrens. En dat met een spelersgroep die zich moeiteloos in het linkerrijtje zou moeten kunnen handhaven. Kortom: de eerste 0-0 in Den Haag sinds 3 maart 2012 (toen tegen sc Heerenveen) leverde voor bijna iedereen een verloren avond op, al zal ballenjong Delano de avond nooit meer vergeten. Doordat Delano – na veel zeuren van fans - een bal de tribune met fanatieke ADO- supporters op had getrapt, werd hij door de hoofdsteward van zijn plek gehaald. Het feit dat zowel Delano als de met ballen gooiende fans langdurig door FOX-TV in beeld konden worden gebracht, was tekenend voor het gebrek van ook maar enig niveau van wat de 22 spelers op het veld wisten te bieden.

Terug- en Vooruitblik

14 december: Willem II-ADO Den Haag 0-3

Een clubrecord geëvenaard; de makkelijkste overwinning van het seizoen behaald. Geen wonder dat de sfeer op deze vrijdagavond in Tilburg zo goed was, dat Fons Groenendijk direct maar besloot om – als beloning voor de 0-3 winst op Willem II – de hele selectie maar een vrij weekend te geven. Tussen september 1969 en maart 1972 was het ADO/FC Den Haag al eens gelukt om zes keer op rij NAC te verslaan. Tegen Willem II – grappig genoeg de grote rivaal van NAC – is ADO Den Haag sinds midden december even succesvol, want die 0-3 was voor de Hagenaars ook de zesde zege op rij in een duel met de Tilburgers.

De eerste aanzet voor de vierde zege op rij in Tilburg gaf de in de spits spelende Erik Falkenburg, die al na 9 minuten knap wegdraaide na een voorzet van Giovanni Troupee en de bal keurig in de bovenhoek mikte.

Vooraf werd de wedstrijd vooral gezien als een ontmoeting tussen de topscorers Fran Sol van Willem II (12 goals) en Nasser El Khayati (10 goals). Beiden kwamen dit keer niet tot scoren; El Khayatti schoot in de eerder helft een vrije bal over de kruising en Sol had duidelijk zijn avond niet. De Spaanse spits kreeg een aantal goede kansen, maar mikte de bal steeds naast het doel van Zwinkels.

Overigens kreeg Sol in Tilburg te maken met de weer in de basis teruggekeerde Tom Beugelsdijk die – na een paar weekjes rust – zijn plek in het hart van de Haagse verdediging weer had terugveroverd op Nick Kuipers. 'Beugel' speelde goed en geconcentreerd, maar werd door scheidsrechter Jochum Kamphuis toch weer op een gele kaart getrakteerd, zijn achtste van het seizoen. En dat – zo had het sportdatabedrijf Opta berekend – terwijl hij het hele seizoen maar 13 overtredingen heeft gemaakt. „Ongelooflijk", zo reageerde Groenendijk na afloop op de TV. 'Eén overtreding, direct geel. Hij hoeft maar naar iemand te wijzen en hij krijgt een kaart. Dat vind ik jammer.' Beugelsdijks reactie was niet anders: "Ik pak die kaarten echt niet expres, want dan moet je toch anders gaan verdedigen. (…) Ik denk dat ik nu toch in de hoek van de klappen zit. Ben ik eigenlijk een vriendelijke jongen? Ja, ik ben een lief ventje hàhàhá."

Na precies een uur was de wedstrijd beslist toen een 'tikkie terug' van Troupee naar Lex Immers, die laag en hard inschoot. De blonde routinier verdubbelde een kwartiertje later zijn totale seizoenproductie door met het hoofd een

23 DECEMBER: ADO DEN HAAG-FEYENOORD 2-2

Een paar dagen voor ADO-Feyenoord sprak trainer Fons Groenendijk op ADO TV de wens uit dat 'het geweldig zou zijn om na een mooi jaar, 2018 in stijl af te sluiten en Feyenoord zondag een moeilijke wedstrijd te bezorgen'. Fons kreeg zijn zin. Want hoe treurig en saai de wedstrijd tegen De Graafschap op 8 december was, zo spannend, enerverend en meeslepend was de laatste ontmoeting van het kalenderjaar 2018.

Dankzij z'n twee treffers was het niet verwonderlijk dat Nasser el Khayati na afloop werd uitgeroepen tot 'Man of the Match'. En vervolgens minuten lang werd toegezongen door de fans van Midden Noord, waar de wens werd uitgesproken dat de aanvallende middenvelder de rest van het seizoen bij ADO blijft. Of dat ook gaat gebeuren, zal op ADO's 114de verjaardag blijken. Maar vooralsnog lijkt de kans groot. 'Ik heb nog geen aanbiedingen gehad van andere clubs', zei El Khayati tegen RTV West. Hij voegde er aan toe: 'Ik wil graag een stap hogerop maken, maar als er geen club komt die me bevalt dan blijf ik lekker bij ADO, waar ik nog een contract heb tot de zomer van 2020.'

Via een directe vrije trap (4') en een penalty in de bovenhoek (75') nam hij de eerste en de laatste treffer van de wedstrijd voor zijn rekening. Met zijn 14 treffers in 2018 is Abdenasser El Khayati nu de tweede ADO-speler deze eeuw die in een kalenderjaar tot een dergelijk aantal kwam. In 2014 maakte Michiel Kramer er zelfs nog ééntje meer: 15. Tegen Feyenoord waren de beste ADO spelers echter drie Hagenaars: Tom Beugelsdijk - die onverzettelijk verdedigde - en de middenvelders Lex Immers en – vooral – Danny Bakker. Het feit dat Bakker vijf wedstrijden geleden zijn rentree maakte en het feit dat ADO in die zelfde wedstrijden acht punten haalde, hebben dan ook alles met elkaar te maken.

Met drie wedstrijden zonder nederlaag sloot ADO Den Haag de eerste helft van het seizoen bevredigend af. De ploeg haalde in 2018-2019 tot dusverre 20 punten, drie minder dan in de eerste helft van het vorige seizoen bijeen werden gesprokkeld.

Met Kerst in 2017 stond ADO dan ook nog nét in het linker rijtje (9de), iets dat nu niet lukte. Als ADO op zaterdag 19 januari het seizoen hervat tegen het VVV van Maurice Steijn, dan doet het dat vanaf een 11de positie.

Uitslagen

ADO Den Haag 1

24 november 2018: PEC Zwolle-ADO Den Haag 2-3
2 december 2018: Ajax-ADO Den Haag 5-1
8 december 2018: ADO Den Haag-De Graafschap 0-0
14 december 2018: Willem II-ADO Den Haag 0-3
23 december 2018: ADO Den Haag-Feyenoord 2-2

ADO Den Haag 2

26 november 2018: ADO Den Haag 2- Willem II 2 2-1
3 december 2018: Roda JC-ADO Den Haag 6-1

Jeugd

Onder 19

24 november 2018: ADO Den Haag-Sparta 1-1
1 december 2018: Vitesse-ADO Den Haag 4-5
8 december 2018: ADO Den Haag-NEC 2-2
15 december 2018: AZ-ADO Den Haag 1-1

Onder 17

24 november 2018: DEM-ADO Den Haag 0-6
8 december 2018: Emmen-ADO Den Haag 0-5
15 december 2018: ADO Den Haag-VVV Venlo 3-1

Onder 16

24 november 2018: ADO Den Haag-FC Utrecht 0-0
8 december 2018: ADO Den Haag-Volendam 1-1
15 december 2018: Feyenoord-ADO Den Haag 6-0

Onder 15

24 november 2018: ADO Den Haag-Volendam 1-3
15 december 2018: PSV-ADO Den Haag 5-2
17 november 2018: ADO Den Haag-AZ 0-0

Onder 14

24 november 2018: Roda JC-ADO Den Haag afgelast
1 december 2018: ADO Den Haag-Roda JC 4-0
8 december 2018: ADO Den Haag-NAC Breda 11-2
15 december 2018: Vitesse-ADO Den Haag 1-2

Onder 13

24 november 2018: ADO Den Haag-Heerenveen 2-2
8 december 2018: Go Ahead Eagles-ADO Den Haag 0-4
15 december 2018: ADO Den Haag-NAC Breda 3-0

Onder 12

24 november 2018: ADO Den Haag-De Graafschap 8-0
1 december 2018: NEC-ADO Den Haag 6-4
15 december 2018: ADO Den Haag-FC Groningen 21-5

Onder 11

25 november 2018: Excelsior-ADO Den Haag 15-20
8 december 2018: ADO Den Haag-PEC Zwolle 7-6

Onder 10

24 november 2018: ADO Den Haag-PEC Zwolle 29-11
8 december 2018: Sparta-ADO Den Haag 10-15
15 december 2018: ADO Den Haag-PSV 14-14

Onder 9

24 november 2018: ADO Den Haag-Feyenoord 8-15

ADO Den Haag vrouwen

23 november 2018: ADO Den Haag-Excelsior Barendrecht 2-0
3 december 2018: Ajax-ADO Den Haag 1-0
7 december 2018: FC Twente-ADO Den Haag 5-1
14 december 2018: Alkmaar-ADO Den Haag 2-3
21 december 2018: ADO Den Haag-PSV 1-2

Beloften
24 november 2018: Alkmaar-ADO Den Haag 0-2
8 december 2018: ADO Den Haag-FC Twente 0-2
15 december 2018: Ajax-ADO Den Haag 4-1

Onder 16
8 december 2018: ADO Den Haag-Honselersdijk JO15 3-1

Onder 14
324 november 2018: Concordia JO13-ADO Den Haag 0-4
15 december 2018: ADO Den Haag-Semper Altius JO13 1-1

PROGRAMMA

ADO Den Haag 1

5 tot en met 12 januari 2019: trainingskamp in Belek (Turkije)
8 januari 2019: Trabzonspor (Tur)-ADO Den Haag (in Belek)
11 januari 2019: Basaksehir (Tur)-ADO Den Haag (in Belek)
19 januari 2019: ADO Den Haag-VVV Venlo
26 januari 2019: NAC Breda-ADO Den Haag

ADO Den Haag 2

28 januari 2019: Willem II-ADO Den Haag

FOTO VAN 1956

Tweede kerstdag 1956. Er werd toen gewoon gevoetbald. ADO speelde voor de beker in het Zuiderpark tegen Volendam. Vóór de aftrap rond de middenstip de huldiging van Jaap Aaltje Keizer. De doelman speelde zijn 250e wedstrijd voor de Volendammers. Iedereen was erbij, zelfs een man in Volendammer klederdracht compleet met wijdbroek. De keeper kreeg van ADO een etstekening van de Hofweg met het ruiterstandbeeld van Koning Willem II. Op de foto zien wij verder onder anderen Jannie Schilder (links achter middelpunt Keizer), die enkele jaren later voor een nationaal recordbedrag van 105.000 gulden naar Sparta verhuisde. Rechts naast de jubilaris de beroemdste midvoor aller tijden van de Noord-Hollanders, Dick Tol. En rechts naast de 'Knoest' in witte tenue Karel Jansen, de markante voorzitter van ADO Toon Martens, Lex Rijnvis en met de bal in de handen Jan Verhoek. Het was die dag ontzettend koud, een straffe oostenwind en soms sneeuwde het. Voor mij was het de eerste wedstrijd van ADO die ik bezocht. Eigenlijk mocht ik van mijn vader niet mee. Was nog te klein, het was te koud. Mijn opa zei: 'Laat hem meegaan. Dan weet hij direct wat het is'. Het was het begin van mijn passie voor ADO met alle gevolgen van dien. Het zou mijn leven bepalen. Als supporter, spelend lid, journalist, vrijwilliger, bestuurslid en nog veel meer. Daarvan is een leuke documentaire gemaakt. En van nog diverse andere ADO'ers met hun verhaal over de club. Zie www.haagseherinneringen.nl/pagina/718/ado. En geniet.

O ja, ADO won het bekerduel met 3-2. Door doelpunten van Jan Verhoek, Mick Clavan en Lex Rijnvis. Ruim 7.000 toeschouwers verkozen de snijdende kou voor de warme huiselijke haard en de kerstboom.

FRANS LEERMAKERS

COLOFON

UITGAVE
HFC ADO Den Haag

ADRES
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

REDACTIE
Jan-Hermen de Bruijn
Frans Leermakers

BIJDRAGEN VAN O.A.
Roeland Gelink
Chris Willemsen

GRAFISCHE VORMGEVING
Sylvio Mansveld Print 4 Ever

FOTO'S EN ILLUSTRATIES
Marc Klaui
Uit de archieven van
Willem Bitter
Jan-Hermen de Bruijn
Frans Leermakers

HET EERSTVOLGENDE NUMMER VAN ADO DEN HAAG POST VERSCHIJNT MEDIO JANUARI 2019